

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobců: a) nezl. G. Ž.**, nar. „X“, státní příslušnost Slovenská republika, **b) nezl. M. Ž.**, nar. „X“, státní příslušnost Slovenská republika, **c) nezl. Š. Ž.**, nar. „X“, státní příslušnost Slovenská republika, zastoupených zákonnou zástupkyní M. G., nar. „X“, státní příslušnost Slovenská republika, všichni bytem „X“, proti **žalovanému: Ministerstvu vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/SO, 140 21 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 22.10.2014, č.j. MV-106987-3/SO/-2014, č.j. MV-106994-3/SO/-2014, a č.j. MV-106991-3/SO/-2014,

t a k t o :

- I. Řízení s e z a s t a v u j e .
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci a), b), a c) se společnou žalobou podanou prostřednictvím jejich zákonné zástupkyně domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22.10.2014, č.j. MV-106987-3/SO/-2014, č.j. MV-106994-3/SO/-2014, č.j. MV-106991-3/SO/-2014, kterými byla zamítnuta jejich odvolání a potvrzena rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 10.7.2014, č.j. OAM-3464-8/PP-2014, č.j. OAM-3461-8/PP-2014, a č.j. OAM-3458-8/PP-201, jimiž byla dle ustanovení § 87d odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zamítnuta žádost žalobců o vydání potvrzení o přechodném pobytu na území, neboť správní orgán I. stupně zjistil, že se žalobci stali neodůvodnitelnou zátěží systému dávek pro osoby se zdravotním postižením nebo systému pomoci v hmotné nouzi České republiky, s výjimkou osob, na které se vztahuje přímo použitelný právní předpis Evropských společenství. Žalobci současně v závěru žaloby požádali soud o osvobození od soudních poplatků.

Na základě této skutečnosti soud zaslal žalobcům prostřednictvím jejich zákonné zástupkyně na adresu uvedenou v žalobě pro účely rozhodnutí o osvobození od soudních poplatků k řádnému vyplnění tři prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce v projednávané věci (dále jen „prohlášení“) spolu s průvodním přípisem ze dne 9.12.2014, č.j. 15A 84/2014-6.

Tento přípis včetně přiložených prohlášení byl zákonné zástupkyni žalobců doručen dne 15.12.2014, a to vhozením do schránky, na jí uvedené adrese. Součástí přípisu bylo rovněž poučení, v němž bylo výslovně uvedeno, že nebudou-li připojená prohlášení ve stanovené lhůtě zaslána zpět soudu náležitě vyplněná, soud návrhu na osvobození od soudních poplatků nevyhoví.

Žalobci však soudu prostřednictvím své zákonné zástupkyně nezaslali zpět ani jedno z těchto tří prohlášení, na jejichž podkladě by si soud mohl ověřit, zda jsou u žalobců skutečně splněny podmínky pro osvobození od soudních poplatků ve smyslu ustanovení § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), soud proto žalobcům usnesením ze dne 14.1.2015, č.j. 15A 84/2014-24, nepřiznal osvobození od soudních poplatků.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), je poplatníkem soudního poplatku ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh na zahájení řízení ve věci správního soudnictví. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení. Podle ustanovení § 33 odst. 8 s.ř.s. platí, že podá-li více osob společný návrh, jedná v řízení každý sám za sebe a s účinky pro svou osobu. Jelikož tito účastníci řízení netvoří tzv. nerozlučné společenství účastníků, každý z nich proto v řízení vystupuje samostatně, což mj. znamená, že každý z nich je povinen zvlášť zaplatit soudní poplatek [viz ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona o soudních poplatcích]. Protože v tomto případě byla žaloba podána společně třemi žalobci prostřednictvím jejich zákonné zástupkyně, vznikla tak každému z těchto žalobců povinnost uhradit soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč za předmětný žalobní návrh [viz položka č. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků]. Žalobci tak byli povinni za společně podanou žalobu zaplatit soudní poplatky v celkové výši 9.000,- Kč.

Jelikož žalobcům nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, soud je proto usneseními ze dne 14.1.2015, č.j. 15A 84/2014-27, 15A 84/2014-28, a 15A 84/2014-29, prostřednictvím jejich zákonné zástupkyně vyzval, aby ve lhůtě pěti dnů ode dne doručení těchto usnesení uhradili soudní poplatky v celkové výši 9.000,- Kč. Žalobci byli současně poučeni, že pokud soudní poplatky nebudou ve stanovené lhůtě zaplacený, řízení bude zastaveno. Výzvy k zaplacení soudních poplatků byly zákonné zástupkyni žalobců prostřednictvím držitele poštovní licence doručeny dne 20.1.2015, a to vhozením do domovní schránky na adrese, jež byla uvedena první straně žaloby, jak vyplývá z doručenky založené ve správním spise. Jelikož žalobci i přes doručené výzvy soudu soudní poplatky ve stanovené lhůtě v příslušné výši neuhradili, a to ani později, došlo k marnému uplynutí lhůty pro zaplacení soudních poplatků.

Na základě této skutečnosti soud podle ustanovení § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě po marném uplynutí lhůt k zaplacení soudních poplatků výrokem ad I) zastavil. Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, soud výrokem ad II) současně nepřiznal v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem 9. února 2015

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Sigmundová, DiS.